

Møde for lukkede dører, Stortinget 6. juli 1918

Møde for lukkede dører i Stortinget
den 6. juli 1918 kl. 10.00.

Præsident: Mowinckel.

Dagsorden:

Meddelelse fra statsminister Gunnar Knudsen angående
ministermøtet i København.

Præsidenten: Præsidenten foreslaar at Stortinget for
lukkede døre behandler en meddelelse fra statsministeren.
Statsministeren ønsker i likhet med hvad tidligere har
været tilfældet, at gi en meddelelse om det siste, denne
gang i København avholdte ministermøte.

Præsidenten foreslaar desuten at der til
forhandlingerne gives adgang for regjeringens medlemmer,
kontorchefen, sekretærene ved Stortingets kontor, samt
for de i Stortingets tjeneste ansatte referenter.

Votering:

Præsidentens forslag bifaldtes enstemmig.

Statsminister Gunnar Knudsen: Jeg vil gjerne faa lov
til som sedvanlig at gjøre Stortingets medlemmer bekjendt
med den protokol som blev ført under møtet i København.
Det kommuniké som er sendt ut til pressen, indeholder jo
ikke alle detaljer. Det er endel, som man ikke har fundet
det oppørtunt at offentliggjøre, som protokollen
indeholder, og som Stortingets medlemmer bør gjøres
bekjendt med. Jeg skal derfor læse op den førte protokol.
Den lyder saaledes:

Protokol ved møtet i København mellem den norske
statsminister og utenriksminister, den danske fungerende
statsminister og utenriksminister og den svenske
statsminister og utenriksminister i dagene 26. - 28. juni
1918.

Der konstatertes først en fuldkommen enighet om at
fortsætte den fra de tre lands side hittil fulgte
upartiske nøitralitetspolitik, ogsaa paa det
handelspolitiske område. I overensstemmelse med det
venskapelige og fortrolige indbyrdes forhold enedes man om
at holde hverandre underrettet vedrørende forhandlinger og
erfaringer av gjensidig interesse paa det utenrikspolitiske
omraade. Det vil her sees, at dette om vor
nøitralitetspolitik "ogsaa paa det handelspolitiske
omraade" heller ikke denne gang er medtat i kommunikeet.
Man ansaa det mest oppørtunt at gjøre som forrige gang, og
la det staa i protokollen alene. Som nyt er det kommet
til, at man er enig om at holde hverandre underrettet paa
det utenrikspolitiske omraade. Det blev ogsaa mundtlig
omtalt ved forrige møte, men for yderligere at pointere
det og søke at gjøre det mer effektivt, blev dette sat ind

i protokollen denne gang, idet vi alle var enig om at det burde bli, og utvilsomt ogsaa vil bli, til gjensidig fordel for de tre folk.

Jeg refererer videre: "Endvidere blev nedennævnte emner behandlet med de anførte resultater.

1. Neutral konferance.

Paa grundlag av de overensstemmende indstillinger, som komiteer, nedsat i de tre land, har avgit vedrørende denne sak, vil de tre regjeringer fortsætte meningsutvekslingen om saken."

Det er meningen at dette spørsmåal skal tages op til diskussion i regjering og i specialkomite, og naar resultatet av disse drøftelser foreligger, vil da regjeringerne sætte sig i forbindelse med hverandre, og søke at komme til et resultat.

"2. Socialpolitisk samarbeide mellem de tre nordiske land.

I anledning av en henvendelse til de tre regjeringer fra det nordiske interparlamentariske raad blev man enig om at opnævne repræsentanter for regjeringerne til sammen at undersøke muligheten av at tilveiebringe et samarbeide paa det socialpolitiske omraade." Det er overensstemmende med kommunikeet.

"3. Handelsforholdene efter krigen.

Man konstaterede paa ministermøtet med stor tilfredshet de gode resultater av det økonomiske samarbeide mellem de tre land under krigen og var enig om dette samarbeides fortsættelse og utvikling. Ut fra de erfaringer, som er indvundet ved dette samarbeide, blev man enig om at søke former for samarbeidet paa dette omraade ogsaa efter krigen slutning og i dette øiemed at forsyne hverandre med opplysninger, bl.a. om forandringer angaaende handelstraktatforhold." Den sidste sætning er ikke offentliggjort, og heller det, som nu kommer:

"Man ansaa det for hensigtsmæssig, at regjeringerne lot indhente opplysninger og samle materiale, og at der for hvert av de tre land blev opnævnt delegerte, som skulde søke at lægge en plan for en nærmere undersøkelse av de herhenhørende meget omfattende spørsmåal." Det ligger i selve indholdet, hvad der tilsigtes. Man vil gjerne faa sakkyndige kommissioner til at undersøke dette spørsmåal, og da vil der mellem disse kommissioner søke at bli etablert et samarbeide. Heller ikke dette led er offentliggjort. Saa har vi post 4.

"4. Handelspolitisk oversigt.

Under møtet blev der git meddelelser angaaende utviklingen av de tre lands handelspolitiske forhold til andre land siden kongemøtet i Kristiania.

5. Forholdsregler til minskning av minefaren i nordiske farvand." Den post, som jeg nu refererer, er ikke offentliggjort.

"I anledning av den mineutlægning, som nylig har fundet sted i farvand, som grænser til de nordiske land, enedes man om at samarbeidet til fjernelse av minefaren skulde fortsættes, og at et møte mellem delegerte fra de tre

lands marinemyndigheter snarest skulde avholdes til overveielse av de foranstaltninger som i dette øiemed nærmest maatte træffes." Det sigter navnlig til den mineutlægning, som har fundet sted i Kattegat baade fra engelsk og tysk side, og som generer de svenske fiskere og tildels ogsaa de danske i meget høi grad. Baade Sverige og Danmark har protestert mot dette til begge sider.

"6. Interneringsspørsmålet." Det er heller ikke kommet ind i kommunikeet:

"Man var enig om ønskeligheten av at gjøre en samtidig og principielt overensstemmende henvendelse til den britiske og den tyske regjering i det øiemed at tilveiebringe en ordning, hvorefter militærpersoner, som i længere tid har været internert i de tre land, kunde hjemsendes. De respektive utenriksdepartementer vil sette sig i forbindelse med hverandre med hensyn til tidspunktet og formen for en saadan henvendelse."

"7. Diplomatisk forbindelse med og eventuel anerkjendelse av de under krigen opstaaede nye stater (særlig i Rusland)." Denne post er heller ikke offentliggjort:

"Der blev under møtet git meddelelse om, hvorledes man hittil i de tre land hadde forholdt sig overfor nye statsdannelser i Østeuropa (Storrusland, Estland, Ukraine og Georgien m. fl.). Intet av de tre land har hittil officielt anerkjendt disse statsdannelser, mens praktiske spørsmåal rent faktisk er blit forhandlet med de respektive myndigheter og disses utsendte repræsentanter. Man var enig om hensigtsmæssigheten av, at hvert av de tre land raadførte sig med de to andre land, naar spørsmålet om at overgaa fra den faktiske til den formelle anerkjendelse maatte melde sig.

I denne forbindelse drøftedes ogsaa spørsmålet om en fællesoptræden fra de tre lands side til beskyttelse av deres borgeres økonomiske rettigheter indenfor de nye statsdannelser, og med tanke paa en saadan fællesoptræden blev man enig om at holde hverandre underrettet om de erfaringer, som gjøres paa dette omraade." Det er, som bekjendt, meget store økonomiske interesser i Rusland i det hele og i Finland, men det er navnlig Rusland, dette gjælder, baade fra norsk og svensk og dansk side, meget store økonomiske interesser; det gjælder navnlig fabrikker og skoge.

"8. De krigførendes propaganda." Denne post er heller ikke offentliggjort: "Ut fra det synspunkt, at man i neutrale land har krav paa, at pressen ikke paavirkes av de krigførende paa saadan maate, at landenes neutralitetspolitikk vanskelig gjøres, enedes man om i fællesskap at motvirke virksomhet fra de krigførende lands side i denne henseende. Man ansaa det for hensigtsmæssig, at denne sak behandledes paa et møte av sakkyndige fra de tre land." Det var navnlig fra dansk side, det blev klaget over propaganda fra de krigførende. Men det er jo heller ikke ukjendt her. Det er altsaa censur med, hvad der kommer fra utlandet, som her kan komme i betragtning.

"9. Yderligere begrænsning av utlændinges adgang til de nordiske land.

Man drøftede spørgsmaalet om nødvendigheden av yderligere at indskrænke adgangen til de nordiske land ogsaa mellem landene indbyrdes. I erkjendelse av ernæringsvanskelighederne og bolignøden og under hensyn til de ulemper, som den nu gjældende ordning medfører, vil man anse det for rigtig, at dette spørgsmaal tages op til drøftelse mellem repræsentanter for vedkommende regjeringsdepartementer." Det var navnlig fra dansk side dette spørgsmaal blev reist. Danmark er det land som for tiden av de tre nordiske land har det bedst med hensyn til levnetsmidler. Det ligger i forholdenes natur, Danmark er et særlig levnetsmiddelproducerende land. Men vi andre var enig i, at det var rimelig, at dette spørgsmaal blev tat op til nærmere redegjørelse og utredning. Dette spørgsmaal er offentliggjort i kommunikeet.

Saa har vi sidste post:

"10. Beskatning av fremmede." Det er ogsaa offentliggjort i kommunikeet. - "Man besluttet at søke tilveiebragt ensartede bestemmelser angaaende forudsætningerne for en beskatning av fremmede." Det oplystes at navnlig i Danmark, men vistnok ogsaa i de to andre land, opholder sig fremmede, som paa den maate undgaar enhver skat; de flytter fra sted til sted og undgaar at betale skat baade i vedkommende land, hvor de opholder sig, og i sit hjemland, og det vil man søke at finde midler mot.

Saa heter det endelig tilslut:

"Man enedes om at utsende et kommuniké til pressen angaaende resultaterne av det stedfundne ministermøte.

Endelig var man likesom paa de tidligere møter fuldkommen enig om ønskeligheten av, at det for de fælles interesser saa frugtbringende samarbeide mellem de tre lands regjeringer fortsattes."

Jeg skal sluttelig tilføie, at foruten hvad der her staar i protokollen og kommunikeet, blev det drøftet mundtlig forskjellige spørgsmaal, som var av interesse i de tre lande, og de oplysninger, som herunder gaves fra de tre landes ministre var meget værdifulde. Vi hadde adgang til for vort vedkommende at konstatere, at vi fik meget værdifulde oplysninger baade fra svensk og dansk side. Det bekræfter hvad der staar uttalt i indledningen, at et mere intimt samarbeide mellem uenriksdepartementerne, disse tre skandinaviske utenriksdepartementer, vil være særdeles ønskelig og nyttig for os alle tre.

Hagerup Bull: Det var med megen tilfredsstillelse man hørte disse statsministerens meddelelser fra ministermøtet, navnlig at man yderligere arbeider paa at kunne utvide det samarbeide, som bestaar mellem de skandinaviske lande under krigen, og især at man i en større utstrækning end man efterhaanden er kommet frem til var blevet enig om at holde hinanden à jour med alt hvad der passerer paa omraader, hvor det kan være viktig for de

forskjellige lande at være underrettet. Jeg skal ikke dvæle ved de enkelte spørsmål, som statsministeren omhandlet. Det er jo ikke godt paa staaende fot heller at ta noget særskilt standpunkt forsaavidt; men der var dog et av disse spørsmål, som jeg gjerne vil faa lov til at si et par ord om. Med hensyn til spørsmålet om samarbeide mellem nøytrale stater til varetagelse av deres fælles interesser ved eller efter verdenskrigens avslutning var det i det officielle kommuniké meddelt, at paa grundlag av de tre overensstemmende indstillinger, som er avgitt av de av de tre lande nedsatte komiteer angaaende denne sak, vil de tre regjeringer fortsatte meningsutveksling om saken. Det siges intet i kommunikeet om av hvilket indhold de var, disse overensstemmende indstillinger fra de tre komiteer, og statsministeren omtalte heller ikke det; men man kan kanskje gaa ut fra, at de blot pekte paa ønskeligheten av, at man arbeider sammen om dette, og anbefalte at et saadant arbeide skulde finde sted. I ethvert fald, hvis jeg ikke misforstod statsministeren, gik hans uttalelser nu ut paa, at man i spesialkomiteen skulde underkaste dette spørsmål en diskussion med regjeringen, og derefter skulde man ta spørsmålet op til videre bearbeidelse. Det har alt længe staatt for mig som en sak av megen viktighet, at man søker i fællesskap her at se til at faa forberedt en ordning helst nogenlunde snart. Det er jo ogsaa av de interparlamentariske delegeretmøter blit fremholdt, at saa burde ske. Jeg vil da bare faa lov til her at uttale det ønske, at denne drøftelse inden spesialkomiteen med regjeringen maa komme til at finde sted snarest. Det er jo klart, at hvis man skal se til fra de nordiske lande og kanskje fra flere nøytrale at faa forberedt en holdning som bedst mulig kan trygge vore interesser ved og efter fredsslutningen, da vet man ikke hvor lang tid man har, og det er klart, at der her vil kunne opstaa meget vanskelige spørsmål, som kan trønge adskillig arbeide. Hvis man skal kunne tænke paa at faa forberedt en saadan fællesoptræden og faa utrettet noget til fordel for de kommende tilstande, saa er der derfor al opfordring til ikke at spille tiden.

Statsminister Gunnar Knudsen: Jeg vil bare gi den korte opplysning med hensyn til behandlingen av spørsmålet om en nøytral konferance i spesialkomiteen, at det har jeg allerede konferert med spesialkomiteens formand om, og saasnart spesialkomiteens medlemmer har faat sig tilstillet et eksemplar av og faat tid til at gaa igjennem den indstilling, som er avgitt av fælleskomiteen, vil spørsmålet bli tat op i spesialkomiteen.

Buen: Jeg har ikke noget at bemerke til de ting, som statsministeren har git os referat av. Jeg maa jo glæde mig over de forsøk paa samarbeide, som er gjort ogsaa gjennem dette ministermøte, og det er vist viktige ting alt sammen, som der har været under drøftelse. Men

eftersom vi nu har møte for lukkede døre, vil jeg allikevel faa stille et litet spørsmåal til regjeringen. Det oplystes, at regjeringerne skal holde hinanden underrettet om de utenrikspolitiske forhold, som de har at arbeide med hver paa sin kant. I den forbindelse er det av interesse at høre, hvordan det forholder sig med vore utenrikspolitiske forhold. Vi ser jo nu, at statsraad Prytz gaar sin vei og angir som grund, at Amerika-overenskomsten synes at lægge de hindringer i veien for hans virksomhet, at han ikke finner det holdbart at fortsatte. Jeg har forstaat hans erklæring slik. Det har forundret mig en smule, at ikke utenrikskomiteen allerede er sammenkaldt og er blit sat ind i de forhold, som statsraad Prytz der berører. Men nu kan det vel kanskje gaa an at faa svar paa det. Det er mulig, at statsraad Prytz's anførsler der ikke har særlig meget at bety, at det er andre grunde, som er de avgjørende for hans avgang. Jeg vil derfor spørre regjeringen, om det er saa, at den har følelsen av, at de ting, som statsraad Prytz har anført i sin avskedsansøknin, overhodet har noget at bety for os, om det er saa, at Amerika-overenskomsten har vist sig at fremby større vanskeligheter for vore forsyninger, end vi har forutsat eller tænkt os. Jeg tror, det er et saa brændende spørsmåal, dette, at vi vil være taknemmelige nogen hver for at faa rede paa det nu.

Præsidenten: Jeg vet ikke, om statsministeren straks vil besvare det spørsmåal? Men i anledning av, at hr. Buen nævnte utenrikskomiteen, vil jeg oplyse om, at efter konferance mellem komiteens formand, statsministeren og utenriksministeren vil der bli sammenkaldt utenrikskomite til mandag eftermiddag, hvor de forskjellige spørsmåal kan reises, som er av interesse for vore utenrikspolitiske forhold.

Statsminister Gunnar Knudsen: Jeg vil bare faa lov til i anledning av det spørsmåal, som er rettet fra hr. Buen, og som vel kan interessere ogsaa andre i denne forsamling, at si, at vi i regjeringen ikke egentlig har det indtryk, at der har reist sig uventede vanskeligheter. Men der er vanskeligheter; det er der jo bestandig, og vi har ikke tænkt os, at disse vanskeligheter er uovervindelige. Jeg tror, vi faar si, at vi har grund til at tro, at det er blit ordnet saadan, at efterhaanden skal importen av de rationerte varer og ogsaa de, som ikke er rationert, kunde ha en jevn og regelmæssig gang. Vi andre ialfald har det haab; vi tror, at hr. statsraad Prytz ser for mørkt paa stillingen.

Michelet: Jeg vil gjerne faa lov til at gjøre den henstilling til præsidenten, at han, naar møte skal holdes her i tinget for lukkede døre, saavidt mulig søker at gi tingets medlemmer varsel om det paa forhaand. Det er jo saa, at vi er meget skrøpelige mennesker vi tingmænd ogsaa, og det er nu saa, at vi gjerne paa forhaand

studerer kartet og de saker som skal behandles, og synes vi ikke, det er av synderlig vigtighet, saa hænder det imellem, at naturen gaar over optugtelsen som præsidenten vet, og vi blir borte. Derved kan ogsaa det indtræde, at folk, som gjerne vilde hørt de meddelelser og overværet den diskussion som her føres, blir borte, og det kan ogsaa hænde, at bidrag til diskussionen, som kunde ha værdi, ikke blir ydet. Jeg tillater mig at henstille, at vi saadan som forholdene nu ligger an ikke kommer ind paa nogen vidtløftig diskussion om det forhold, som hr. Buen her har bragt paa bane uten efter varsel paa forhaand til tingets medlemmer. Det spænder over saa mange ting og er et saa vigtig anliggende, at jeg tror ikke at man helt uforberedt bør møte op til en diskussion her i salen om det.

Præsidenten: Præsidenten kunde ikke vite, at det spørsmåal vilde bli berørt i forbindelse med meddelsen fra ministermøtet i Kjøbenhavn, og præsidenten synes ogsaa, at det var noksaa søkt at reise det spørsmåal i denne forbindelse. Men præsidenten forstod det nærmest som repræsitanten vilde ha rede paa når det skulde være møte i utenrikskomiteen. Med hensyn til at varsle tingets medlemmer til et saadant møte for lukkede døre, saa er præsidenten enig med den ærede repræsitant, hr. Michelet. Det var igaar eftermiddag, at der for præsidenten blev reist ønske fra regjeringens side om at gi dette kommuniké fra ministermøtet i Kjøbenhavn til Stortinget, og præsidenten bad da straks kontoret sende varsel til samtlige tingets medlemmer. Imidlertid var det saavidt sent paa eftermiddagen, at kontoret sa, det var vanskelig at naa rundt, og præsidenten mente, det fik staa til, for ellers maatte vi vente til langt ut i næste uke, før den meddelelse fra statsministeren kunde bli git, og det syntes ikke præsidenten hadde været hensynsfuldt likeoverfor Stortingets medlemmer. Det er præsidenten en glæde at kunne konstatere, at det er ikke saa særdeles mange idag, som har ladet naturen gaa over optugtelsen, og præsidenten er særlig glad over, at repræsitanten hr. Michelet denne gang har bøiet naturen under optugtelsen.

Michelet: Jeg håber det var bare tilfældig, at præsidenten brukte uttrykket "denne gang".

Castberg: Jeg er enig i, at det spørsmåal, som hr. Buen har reist, er det ikke rimelig at debattere i denne forbindelse. Det kunde jo ligge nær og være naturlig allerede paa grund av, at avskedsansøknungen foreligger netop nu, at bringe det paa bane i den form som hr. Buen gjorde, nemlig som et simpelt spørsmåal; men jeg vil bare si, at jeg tror, det virker beroligende at høre av statsministeren, at den grund, som statsraad Prytz har angit for sin fratræden, viser sig objektivt seet ikke at være av nogen avgjørende realitet.

Buen: Naar jeg nævnte dette, saa var det, som jeg sa, særlig fordi det har forundret mig en smule, naar den grund har været angit av statsraad Prytz, at utenrikskomiteen ikke har været sammenkaldt, for det vilde jo være en meget opsigtsvækkende ting, om statsraad Prytz's grund skulde ha nogen stor realitet for sig, og jeg gaar ut fra - det er naturligvis ikke min mening at foranledige nogen debat om dette nu - at der vil bli redegjort for disse spørsmål i utenrikskomiteens møte, og at det eventuelt vil komme frem her i Stortingets senere. Jeg tror, det er av overordentlig stor vigtighet i den kommende tid, at stortingsrepresentanterne kan si: saadan og saadan er det efter vor bedste overbevisning, det og det tror vi folket kan stole paa. Men dette at vi, som skulde være folkets representanter, maa tale i svævende vendinger og si: ja, det kan være slik, og det kan være slik, vi vet ingenting, - det er egnet til at føre meget uheldige følger med sig. Av den grund er det at jeg, saasnt som leilighet gives, vil ha alle disse ting bragt mest mulig paa det rene; det staar baade regjeringen sig paa, og denne forsamling staar sig paa det, og folket staar sig paa det.

Præsidenten: Det hadde været præsidentens hensigt og er præsidentens hensigt at bringe dette spørsmål frem i utenrikskomiteen; jeg har notert det som en av de ting, som utenrikskomiteen burde tale om på mandag, og da er det en selvfølge, at når utenrikskomiteen har behandlet det, vil saken også bli fremlagt og drøftet i denne forsamling.

Hagerup Bull: Det var kun med hensyn til medlemernes varsel jeg vilde si et par ord. Jeg var i det heldige tilfælde, at jeg blev varslet, saa jeg for mit vedkommende har ikke noget at beklage mig over. Men jeg har ikke set, at der i aviserne har været indtatt nogen meddelelse om, at der vilde bli git en saadan besked fra statsministeren i dette møte. Jeg kan ikke indse, der skulde være noget til hinder for, at man gjennem telegrambureauet hadde sørget for, at morgenavisene kunde indeholdt en meddelelse om, at stortingsmøtet vilde bli sat for lukke døre idag, idet statsministeren vilde gi en saadan meddelelse - naar man ikke kunde række frem til representanterne enkeltvis. Iethvertfald synes det mig at være en hensigtsmessig fremgangsmaate.

Trødal: Det var det, som hr. Buen sa, som eg vilde strika under. Det er vel nok at dette vert fyrelagt utanriksnemndi, men desse spørsmål er ikkje av den art, at dei bør takast som eit "familieanliggende". Dei bør helst koma fram her i Stortinget. Det vil vera av interesse, antek eg, baade for det, som er gjeve som grunn for at statsraaden gjekk sin veg, og det kann vera, at det er andre spørsmål, som heng saman med dette, som det vil ha si interessa aa faa fram her i Stortinget. Eg gjeng ut fraa, at utanriksnemndi syrgjer for, at det vert fullt

klaarlagt her i Stortinget, so me andre kann faa vita litt om det og, ikkje berre dei utvalde.

Hagerup Bull: Ja, det vet jeg nok, at Stortingets medlemmer hadde at indfinde sig efter det almindelige kart; men præsidenten var så hensynsfuld at underrette enkelte repræsentanter uten at være forpligtet til det, mens andre intet varsel fik. Nu, jeg begjærer ikke, at præsidenten skal komme med nogensomhelst uttalelse i retning av, at han ikke har fremgaat paa den mest fuldkomne maate; men jeg vil henstille til overveielse paany, om det ikke kunde være mulig, at der fremgaaes paa en maate, som jeg anser for endnu mere fuldkommen, nemlig at det i tilfælde kommer frem gjennom aviserne.

Præsidenten: Præsidenten anser dette oprigtig talt for at være flisespikkeri. Præsidenten sa, at han søkte kontoret, for at der kunde gives bud til samtlige Stortingets medlemmer ved utsendelse av meddelelse i lukket konvolut om møtet for lukkede dører; men kontoret fandt, at det var for sent. Saa bad præsidenten kontoret gi besked til de repræsentanter som præsidenten syntes man skulde sikre sig særlig var tilstede, og deriblandt var den ærede repræsentant selv, saa han er den sidste, som har grund til at beklage sig. Endelig gik præsidenten ut fra, at da stortingsmøte var sammenkaldt paa sædvanlig maate, vilde alle, som ikke hadde lovlige forfald, møte frem, og det er ogsaa mit indtryk, at Stortinget er særdeles talrikt og vel representert idag til at være lørdag, saa jeg synes ikke, man skal holde paa med disse bebreidelser.

Hagerup Bull: Jeg er som sagt enig i, at præsidenten her har optraadt med den høieste grad av fuldkommenhet - jeg har forsaavidt intet at bemerke - men jeg vil henstille, at han en anden gang gjør det på en endnu mere fuldkommen måte.

Præsidenten: Den ærede repræsentants uttalelse er altsaa nærmest uttryk for taknemmelighet mot præsidenten, og da har præsidenten intet videre at bemerke.

Hvis ingen flere forlanger ordet, vil præsidenten foreslaa, at statsministerens meddelelse tages til efterretning.

Votering:

Præsidentens forslag bifaldtes enstemmig.

Præsidenten: Præsidenten foreslaar, at disse forhandlinger ikke blir at offentliggjøre.

Votering:

Præsidentens forslag bifaldtes enstemmig.

Møte for lukkede dører, Stortinget 6. juli 1918

Protokollen blev oplæst uten at foranledige nogen bemerkning.

Dørene blev derefter aapnet.